

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia del. Agnieszka Onichimowska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2023 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ kpc

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko E. R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej E. R. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 197.738,59 (sto dziewięćdziesiąt siedem tysięcy siedemset trzydzieści osiem i 59/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 grudnia 2021 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanej E. R. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 18.887,00 (osiemnaście tysięcy osiemset osiemdziesiąt siedem i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów poniesionych w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

Sędzia del. Agnieszka Onichimowska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 kwietnia 2022 r. (data stempla pocztowego, k. 66) powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od E. R. kwoty 197.738,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów elektronicznego postępowania upominawczego oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie określonymi w art. 98 § 1 1 k.p.c. oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wyjaśnił, iż przedmiotowym pozwem dochodzi kwoty z tytułu zawartej z pozwaną w dniu 19 kwietnia 2019 r. umowy kredytu nr (...). Wskazano ponadto, że wobec opóźnienia w spłacie kredytu, po wcześniejszym wezwaniu do zapłaty i poinformowaniu o możliwości wniosku o restrukturyzację zadłużenia, umowa została wypowiedziana i w konsekwencji całość zobowiązania stała się wymagalna. Powód zaznaczył, że na kwotę objętą pozwem składają się należności z tytułu: niespłaconego kapitału - 182.716,62 zł; odsetek umownych - 5.826,29 zł oraz odsetek umownych za opóźnienie - 9.195,68 zł. Wyjaśniono jednocześnie, iż niniejsze powództwo jest następstwem pozwu o to samo roszczenie złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym o sygn.. akt VI Nc-e 1870584/21 umorzonego postanowieniem z dnia 25 stycznia 2022 roku (pozew k. 3-9)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o skierowanie sprawy do mediacji.

W uzasadnieniu pozwana zarzuciła, że powód przed zawarciem umowy kredytu nie dopełnił obowiązków informacyjnych określonych w art. 11 - 14 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Pozwana

zarzuciła również, że zapisy przedmiotowej umowy naruszając zapisy 69 ust. 2 pkt 3, 4, 5, 7 oraz 9 Prawa bankowego, mieszczą się w definicji postanowień niedozwolonych. W jej ocenie w przypadku potwierdzenia występowania w umowie klauzul abuzywnych miałyby ona prawo do pominięcia konieczności stosowania się do przedmiotowych postanowień umownych, co z w konsekwencji skutkowałooby zdjęciem obciążeniem dokonywania spłaty rat. Pozwana zarzuciła również, że powód nie wyczerpał w sposób dostateczny możliwości pozasądowego rozwiązania sporu, który to obowiązek wynika bezpośrednio z treści art. 187 §1 pkt 3 k.p.c. Pozwana wyjaśniła, że nie skorzystała z możliwości restrukturyzacji kredytu na zasadzie art. 75c ust. 2 Prawa bankowego z uwagi na skomplikowane i niejasno sformułowane procedury w tymże zakresie, a także to, że w owym czasie pozwana nie rozumiała potrzeby korzystania z niego, w sytuacji gdy jej problemy z terminową płatnością rat były wyłącznie przejściowe. Pozwana zarzuciła również, że egzekwowanie roszczeń tytułem przedmiotowej umowy kredytu wyłącznie ode niej jest rażąco niewspółmierne i niesprawiedliwe wobec solidarnej odpowiedzialności za wykonywanie postanowień umownych jej i jej męża. W tym zakresie pozwana wskazała, że wobec jej męża postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie, XIX Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i restrukturyzacyjnych z dnia 27 maja 2021 r. (sygn. akt XIX GU 110/21) została ogłoszona upadłość, jako osoby fizycznej nieprowadzącej już działalności gospodarczej i w jej ocenie bardzo prawdopodobne jest, iż powód w zakresie roszczeń dochodzonych w niniejszym postępowaniu, dokonał już zgłoszenia wierzytelności tymże tytułem w we wspomnianym postępowaniu upadłościowym. Ponadto pozwana zwróciła uwagę na fakt, że jedynym i rzeczywistym beneficjentem środków otrzymanych od Powoda był wyłącznie jej mąż, który w całości przeznaczył je na wykonywanie swojej działalności gospodarczej. Pozwana wskazała, że aktualnie, wobec zakończenia prowadzenia przez jej małżonka działalności gospodarczej oraz obciążenia małżonka długami w wysokości (...), jedynym źródłem utrzymania jej rodziny pozostaje wyłącznie o wynagrodzenia osiągane przez nią i jej małżonka z tytułu umów o pracę. (odpowiedź na pozew k. 79-89)

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 kwietnia 2019 r. E. R. i T. R. zawarli z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę o Kredyt konsolidacyjny nr: (...) w ramach której bank udzielił kredytobiorcom kredytu w wysokości 199.952,59 zł przeznaczonego na:

- 1) potrzeby konsumpcyjne Kredytobiorcy w wysokości 167.100.00 zł;
- 2) spłatę zobowiązań kredytowych Kredytobiorcy z tytułu umowy kredytu Limit debetowy w ROR nr (...) na rachunek prowadzony w Bank (...) S.A. w wysokości 2000.00 zł;
- 3) zapłatę kosztów kredytu określonych w postaci:
 - a) prowizji za udzielenie kredytu w wysokości 9.977,63 zł z zastrzeżeniem ust.9,
 - b) jednorazowej składki ubezpieczeniowej do przekazania (...) SA w wysokości 20.874,96 zł, z tytułu zawarcia przez Kredytobiorcę umowy indywidualnego ubezpieczenia na życie dla kredytobiorców kredytów gotówkowych udzielanych przez (...) Bank SA numer: (...) (§ 1 Umowy).

Kredytobiorcy zobowiązani byli do spłaty kwoty udzielonego kredytu wraz z należnymi odsetkami umownymi w 120 równych ratach kapitałowo-odsetkowych płatnych nie później niż do 27 dnia każdego miesiąca, na zasadach i warunkach określonych w dalszych postanowieniach Umowy (§ 1 ust. 4 Umowy)

W § 2 Umowy uregulowano kwestię oprocentowania kredytu, określając jego rodzaj i wpływ zmiany na wysokość zadłużenia oraz należnych odsetek (ust. 1), składowe stawki oprocentowania (ust. 2), wysokość na dzień zawarcia umowy (ust. 3), sposób obliczania wysokości oprocentowania (ust. 4), warunki na jakich oprocentowanie może ulegać zmianie (ust. 5), maksymalną stawkę oprocentowania (ust. 6), a także wskazano na obowiązek poinformowania kredytobiorcy o zmianie stawki procentowej i przesłania nowego harmonogramu spłat w terminie 14 dni.

W § 3 Umowy zawarte zostały regulacje w przedmiocie opłat i prowizji. Zaznaczono, że opłaty i prowizje pobierane są zgodnie z zapisami Umowy oraz Taryfy Opłat i Prowizji (...) Banku SA dla Klientów Indywidualnych (ust. 1), wskazując w jakich przypadkach może dojść do zmiany ich wysokości (ust. 2 i 3) oraz gdzie zostały określone zasady i wysokość zmian (ust. 4).

W § 4 Umowy uregulowano kwestię Rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania. W przedmiotowej jednostce redakcyjnej wskazano wysokość całkowitej kwoty kredytu (ust. 1), całkowitej kwoty do zapłaty na dzień zawarcia Umowy oraz sposób jej obliczenia (ust. 2), składowe całkowitego kosztu kredytu (ust. 3), a także wysokość rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania (RRSO) wraz ze wskazaniem przyjętych wartości oraz założeń (ust. 4).

W § 5 Umowy opisane zostały zasady i terminy spłaty kredytu, wskazując, że raty kapitałowo-odsetkowe będą spłacane w wysokości i terminach określonych w doręczonym aktualnym harmonogramie spłat (ust. 1). W przedmiotowej jednostce redakcyjnej wskazano na uprawnienie kredytobiorcy do wcześniejszej spłaty części lub całości kwoty kredytu i zasady jej dokonania (ust. 5), termin dokonania rozliczenia kredytu licząc od dnia całkowitej spłaty (ust. 6), sposób rozliczenia nadpłaty (ust. 7), a także na solidarną odpowiedzialność kredytobiorców z tytułu zaciągniętego kredytu (ust. 8)

Skutki braku płatności zostały uregulowane w § 7 Umowy. W omawianej regulacji znalazło się pouczenie o tym, że Bank w przypadku nieuregulowania zadłużenia, pomimo podjętych działań (w tym po wystosowaniu przewidzianego w art. 75 c prawa bankowego wezwania do zapłaty), był uprawniony m. in. do wypowiedzenia Umowy (ust. 1). Ponadto wskazano jakie koszty powstałe w wyniku nie wywiązania się Kredytobiorcy z postanowień Umowy będą obciążać kredytobiorcę. Zdefiniowano pojęcie zadłużenia przeterminowanego oraz zastrzeżono uprawnienie do obciążenia kredytobiorcy odsetkami od zadłużenia przeterminowanego (ust. 4), wskazując jego wysokość (ust. 5) i warunki jego zmiany (ust. 6), a także zastrzeżono możliwość obciążenia kredytobiorcy opłatami za prowadzenie działań monitoringu w zakresie realizacji przez Kredytobiorcę postanowień Umowy według aktualnie obowiązującej Taryfy Opłat i Prowizji. (ust. 9). Co więcej w omawianym paragrafie wskazano na kolejność zaspakajania Banku z tytułu zadłużenia z tytułu niespłaconego kredytu (ust. 12).

W § 11 Umowy wskazano, że zawiadomienie o istnieniu zadłużenia przeterminowanego na rachunku kredytu, stanowiącego podstawę wypowiedzenia Umowy a także samo wypowiedzenie umowy, bank wysła listem poleconym, na adres Kredytobiorcy znajdujący się w dokumentacji Banku, określony w Umowie lub zawiadomieniu o zmianie adresu (ust. 1), zaś skutek doręczenia wywołuje doręczenie pisma w taki sposób, żeby Kredytobiorca mógł się zapoznać z jego treścią, w tym w przypadku odmowy przyjęcia pisma, dwukrotnej adnotacji poczty „nie podjęto w terminie” (awizo) oraz doręczenia pisma dorosłemu domownikowi (ust. 2).

Umowa w § 8 przewidywała 30-dniowy termin wypowiedzenia umowy. Natomiast bank mógł skorzystać z uprawnienia do wypowiedzenia umowy w przypadku: niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, utraty przez Kredytobiorcę zdolności kredytowej, ujawnienia przedłożenia przez Kredytobiorcę fałszywych lub nierzetelnych dokumentów, lub też złożenia przez Kredytobiorcę fałszywych oświadczeń. W przypadku zaś wypowiedzenia Umowy, Kredytobiorca był zobowiązany do spłaty całości zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizjami najpóźniej do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia.

W treści umowy znalazło się również oświadczenie kredytobiorców, zgodnie z którym wskazali oni, że otrzymali informacje niezbędne do podjęcia decyzji w zakresie zaciąganego zobowiązania kredytowego, uzyskali od Banku wyjaśnienia do zgłaszanych wątpliwości oraz, że mają świadomość ryzyka związanego z zaciąganym zobowiązaniem kredytowym, w tym ryzyka kredytowego, ryzyka zmiennej stopy procentowej (w przypadku oprocentowania wg stopy zmiennej) oraz ryzyka zmiany wysokości Opłat i prowizji.

Dowód: umowa kredytu konsolidacyjnego nr: (...) – k. 39-47

W dniu 19 kwietnia 2019 r. Kredytodawca przedstawił E. R. i T. R. w formie pisemnej Formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego – zawierający informacje opisane w art. 13 ustawy o kredycie konsumenckim. W tym samym dniu E. R. i T. R. złożyli oświadczenie o świadomości ryzyka związanego ze wzrostem oprocentowania kredytu i tym samym wzrostem wysokości miesięcznej raty, a także o przedstawieniu zrozumiałej symulacji dot. zmiany wysokości miesięcznej raty.

Dowód: formularz – k. 110-112, oświadczenie dotyczące ryzyka zmiennej stopy – k. 113,

Kwota kredytu została wypłacona kredytobiorcom w dniu 19 kwietnia 2019 r.

Dowód: wydruk historii rachunku kredytowego z dnia 19.04.2019 r. – k. 132, dyspozycja udostępnienia kredytu – k. 109

Wobec powstania zaległości w spłacie zobowiązań kredytowych Kredytodawca pismem z dnia 28 maja 2021 r. wezwał E. R. do dokonania, w terminie 14 dni roboczych spłaty zadłużenia przeterminowanego w kwocie 12.053,38 zł (powstałego od dnia 28 grudnia 2020r.). Jednocześnie poinformowano o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia na art. 75c Prawa bankowego oraz o konsekwencjach nie skorzystania z tych uprawnień. Wezwanie zostało doręczone E. R. w dniu 08 czerwca 2021 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 28 maja 2021 r. – k. 55-56, wydruk z systemu śledzenia przesyłek – k. 57

Wobec braku spłaty zadłużenia oraz niezłożenia wniosku o restrukturyzację, Kredytodawca pismem z dnia 27 czerwca 2021 r. złożył wobec E. R. oświadczenie o wypowiedzeniu Umowy (...) nr (...), z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od daty doręczenia pisma. Przedmiotowe pismo zostało doręczone w dniu 20 lipca 2021 r.

Dowód : wypowiedzenie Umowy o kredyt Kredytu nr (...) z dnia 27 czerwca 2021 r. – k. 48, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 50-51

Pismem z dnia 4 sierpnia 2021 r. Kredytodawca wezwał E. R. do zapłaty wymagalnego zadłużenia w kwocie 189.076,58 zł z tytułu umowy (...) nr (...), w terminie 7 dni. Przedmiotowe pismo zostało doręczone w dniu 11 sierpnia 2021 r.

Dowód : przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 52, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 53-54

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, które nie pozostawały ze sobą w sprzeczności i których autentyczności oraz zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy nie zakwestionowała żadna ze stron postępowania. Wobec niekwestionowania złożonych do akt kserokopii i wydruków dokumentów brak było podstaw do żądania złożenia wyżej wymienionych dokumentów w oryginale. Wskazane dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają, w zestawieniu ze sobą tworzą spójny stan faktyczny i brak jest zdaniem Sądu przesłanek do odmówienia im mocy dowodowej w zakresie, w jakim stanowiły one podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Pozostałe (a nie ujęte wyżej) zaprezentowane przez strony dowody, nie stanowiły w ocenie Sądu wartościowego materiału dowodowego pozwalającego na poczynienie istotnych w sprawie ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa wywodzi swoje roszczenia z zawartej w dniu 19 kwietnia 2019 r. z E. R. i T. R., jako kredytobiorcami umowy o Kredyt konsolidacyjny nr: (...), w ramach której bank udzielił kredytobiorcom kredytu w wysokości 199.952,59 zł. Strona powodowa stała na stanowisku, że pozwana będąc solidarnie zobowiązaną z tytułu zawartej umowy, obowiązana jest do zapłaty wymagalnego zobowiązania z tytułu wypowiedzianej umowy.

Pozwana natomiast nie kwestionowała ani faktu wypłaty kredytu, ani też opóźnienia w spłacie oraz otrzymania wezwania do zapłaty spełniającego wymogi art. 75c ustawy prawo bankowe i wreszcie skutecznego doręczenia oświadczenia kredytodawcy o wypowiedzeniu umowy. Linia obrony przyjęta przez pozwaną sprowadzała się z jednej strony do twierdzenia, że Bank w sposób nienależyty spełnił ciężący na nim, jako kredytodawcy (a wynikający z regulacji art. 11-14 ustawy o kredycie konsumenckim), obowiązek informacyjny względem kredytobiorcy. Z drugiej zaś strony pozwana wskazała na abuzywność niektórych z postanowień umowy kredytu zarzucając im naruszenie art 69 ust. 2 pkt 3, 4, 5, 7 oraz 9 Prawa bankowego. Dodatkowo pozwana zarzucała niewyczerpanie w dostateczny sposób obowiązku polubownego rozwiązania sporu o jakim mowa w art. 187 §1 pkt 3 k.p.c. oraz pozwanie jej pomimo, że najprawdopodobniej powód dokonał już zgłoszenia wierzytelności w zakresie należności wynikających z umowy kredytu w toku postępowania upadłościowego dotyczącego jej męża, który odpowiada z nią solidarnie.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajduje art. 69 i następane ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W świetle ust. 2 art. 69, umowa o kredyt powinna określać m. in. cel, na który kredyt został udzielony (§ 1 ust. 1 Umowy), zasady i termin spłaty kredytu (§ 1 ust. 4 i § 5 Umowy), wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany (§2 Umowy), zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu oraz wysokość prowizji (§ 1 ust. 1 pkt 3 lit a.). Analiza okoliczności przedmiotowej sprawy jednoznacznie wskazuje, iż łącząca strony umowa kredytu czyniła zadość wszystkim tym warunkom. Zdaniem Sądu zapisy umowne dotyczące powyższych kwestii nie mogą być uznane (jak twierdzi strona pozwana) za wadliwe. Warto zaznaczyć, iż zarzuty pozwanej mają wyłącznie charakter ogólnikowy. Pozwana zarzucając bowiem, że umowa nie formułuje w ogóle, formułuje w sposób niedostateczny, bądź niezgodny z przepisami prawa zagadnienia odnoszące się do zasad i terminu spłaty kredytu, wysokości oprocentowania kredytu, sposobu zdefiniowania celu wykorzystania udostępnionego tytułem umowy kredytu kapitału, nie precyzuje, które konkretnie kwestie nie zostały uregulowane, które zaś sformułowano w sposób niedostateczny czy też niezgodny z przepisami i w czym konkretnie miałyby się przejawiać owa niedostateczność uregulowania lub też niezgodność z prawem. W ocenie Sądu treść i sposób zredagowania postanowień umowy był jednoznaczny i przejrzysty. Co więcej w realiach przedmiotowej sprawy nie sposób uznać, aby umowa kredytu kształtowała obowiązki kredytobiorcy w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając interesy konsumenta. Wobec powyższego Sąd nie widział podstaw do uznania, że warunki określone w art. 385 (1) k.c. zostały spełnione. (Kredyt miał charakter konsolidacyjny, a jego spłata została rozłożona na relatywnie długi okres tj. 120 miesięcy (10 lat)).

Nie sposób przy tym pominąć, że pozwana, jak też jej mąż złożyli oświadczenie zgodnie z którym otrzymali informacje niezbędne do podjęcia decyzji w zakresie zaciąganego zobowiązania kredytowego, uzyskali od Banku wyjaśnienia do zgłaszanych wątpliwości oraz, że mają świadomość ryzyka związanego z zaciąganym zobowiązaniem kredytowym, w tym ryzyka kredytowego, ryzyka zmiennej stopy procentowej oraz ryzyka zmiany wysokości Opłat i prowizji. (umowa kredytu konsolidacyjnego - k. 41). Na marginesie zaś zaznaczyć trzeba, że o ile w ust. 2 w art. 69 prawa bankowego ustalono minimalne wymogi ustawowe co do treści umowy kredytu, to jednak niezastosowanie wszystkich elementów w nim wskazanych nie podważa ważności danej umowy (vide: B. Smykla [w:] Prawo bankowe. Komentarz, red. A. Mikos-Sitek, P. Zapadka, Warszawa 2022, art. 69).

Podkreślenia wymaga, iż kredytodawca złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zgodnie zapisami § 8 Umowy kredytu, uprzednio wzywając pozwaną do spłaty w terminie 14 dni istniejącego zadłużenia oraz informując o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację (wypełniając tym samym wymogi art. 75c prawa bankowego). Sąd nie miał wątpliwości co do skuteczności samego wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy jest jednostronną czynnością prawną, której skuteczność podlega ocenie przez pryzmat art. 61 § 1 kc. Zgodnie z w/w przepisem oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Ocena, czy możliwość zapoznania się z treścią oświadczenia woli istotnie nastąpiła, wymaga uwzględnienia

konkretnych okoliczności sprawy. Regułą jest, że doręczenie listu zawierającego oświadczenie woli będzie wypełniało przesłanki z art. 61 kc. Zgodnie z ogólną regułą wynikającą z art. 6 k.c. na składającym oświadczenie woli spoczywa w takich przypadkach ciężar dowodu, że jego oświadczenie doszło do adresata w taki sposób, że mógł się z nim zapoznać w normalnym toku czynności. Na adresacie tego oświadczenia spoczywa natomiast ewentualnie ciężar wykazania, że nie miał on rzeczywistej możliwości zapoznania się z jego treścią (vide: Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 301). Przekładając te uwagi na realia sprawy, należało uznać, że powód przekładając wypowiedzenie umowy wraz z zwrotnym potwierdzeniem odbioru podpisanym przez osobę upoważnioną (k. 48, k. 51), wykazał, że umowa kredytu została skutecznie wypowiedziana.

W ocenie Sądu strona powodowa dopełniła obowiązku wykazania istnienia zobowiązania i jego wysokości (pозwana nie kwestionowała roszczenia, co do wysokości). Strona pozwana natomiast nie przedstawiła żadnych dowodów, które wskazywałyby na okoliczność, iż zobowiązanie wobec nie istnieje, albo, że istnieje w mniejszym rozmiarze niż wskazany. Podkreślenia wymaga fakt, iż ten kto odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 20 grudnia 2006 roku, sygn. akt: IV CKS 299/06).

W dalszej kolejności Sąd odniesie się do sformułowanych przez stronę pozwaną zarzutów dotyczących nienależytego spełnienia ciężącego na powodzie, jako kredytodawcy, obowiązku informacyjnego wynikającego z regulacji art. 11-14 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Zgodnie z art. 11 przywołanej ustawy kredytodawca lub pośrednik kredytowy zobowiązany jest przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki udzielić konsumentowi wyjaśnień dotyczących treści informacji przekazanych przed zawarciem umowy oraz postanowień zawartych w umowie, która ma zostać zawarta, w sposób umożliwiający ustawi Konsument ma prawo do otrzymania, na wniosek, bezpłatnego projektu umowy o kredyt konsumencki, jeżeli w ocenie kredytodawcy lub pośrednika kredytowego, spełnia on warunki do udzielenia mu kredytu konsumenckiego przez tego kredytodawcę lub pośrednika kredytowego. Projekt umowy powinien zawierać dane konsumenta, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1 oraz wszystkie warunki, na których kredyt mógłby zostać udzielony.

W myśl zaś art. 13 ust. 1 ustawy wśród informacji które Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki jest zobowiązany podać konsumentowi, na trwałym nośniku, w czasie umożliwiającym zapoznanie się z tymi informacjami, można wymienić:

- stopę oprocentowania kredytu, warunki stosowania tej stopy oprocentowania oraz, jeżeli są dostępne, wszelkie indeksy lub stopy referencyjne mające zastosowanie do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu, a także okresy, warunki i procedury zmian stopy oprocentowania kredytu; jeżeli umowa o kredyt konsumencki przewiduje różne stopy oprocentowania, informacje te podaje się dla wszystkich stosowanych stóp procentowych w danym okresie obowiązywania umowy;
- całkowitą kwotę kredytu;
- całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta;
- rzeczywistą roczną stopę oprocentowania przedstawioną za pomocą reprezentatywnego przykładu, który obejmuje wszystkie założenia przyjęte do obliczenia tej stopy; w przypadku gdy konsument poinformował kredytodawcę o co najmniej jednym ze składników preferowanego przez siebie kredytu, takim jak okres obowiązywania umowy o kredyt lub całkowita kwota kredytu, składniki te powinny być uwzględnione w reprezentatywnym przykładzie;
- zasady i terminy spłaty kredytu oraz, w odpowiednich przypadkach, kolejność zaliczania rat kredytu konsumenckiego na poczet należności kredytodawcy; jeżeli w ramach kredytu stosuje się różne stopy oprocentowania dla różnych należności kredytodawcy, należy także podać kolejność zaliczania rat kredytu konsumenckiego na poczet różnych należnych sald, dla których stosuje się różne stopy oprocentowania;

- w odpowiednich przypadkach, informację o innych kosztach, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt konsumencki, w szczególności o odsetkach, prowizjach, marżach, opłatach, w tym opłatach za prowadzenie jednego lub kilku rachunków, na których są zapisywane zarówno transakcje płatności, jak i wypłaty, łącznie z opłatami za korzystanie z instrumentów płatniczych zarówno dla transakcji płatności, jak i dla wypłat, oraz kosztach usług dodatkowych, w szczególności ubezpieczeń, jeżeli są znane kredytodawcy, oraz warunki, na jakich koszty te mogą ulec zmianie;

- informację o stopie oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, warunki jej zmiany oraz ewentualne inne opłaty z tytułu zaległości w spłacie kredytu;

- informację o skutkach braku płatności.

W ocenie Sądu powyższe zarzuty okazały się być całkowicie chybione, albowiem ich treść w oczywisty wręcz sposób abstrahuje od zgromadzonego materiału dowodowego. Pozwana formułując powyższe zarzuty zdaje się nie znać treści przedmiotowej umowy, w której wskazane wyżej zagadnienia zostały przedstawione w sposób wystarczająco przejrzysty i zrozumiały. O bepodstawności przywołanych zarzutów świadczy również materiał dowodowy w postaci treści wspomnianego już oświadczenia obu kredytobiorców w którym potwierdzili otrzymanie (umowa kredytu konsolidacyjnego - k. 41) oraz formularza informacyjnego (k. 110-11v). Niezależnie jednak od powyższego zaznaczyć trzeba, że przywołane zarzuty co do naruszenia obowiązku informacyjnego, nawet gdyby hipotetycznie uznać je za uzasadnione, nie mogłyby skutkować oddaleniem powództwa. Naruszenie regulacji art. 11 ustawy o kredycie konsumenckim nie powoduje sankcji nieważności odnośnie do umowy, zaś w niniejszej sprawie brak jest okoliczności pozwalających na zastosowanie sankcji nieważności na podstawie art. 58 § 2 k.c. z uwagi na sprzeczność z zasadami współżycia społecznego. Pozwana, zaś nie zgłosiła w toku postępowania żadnych roszczeń odszkodowawczych (ex delicto) względem kredytodawcy (choćby poprzez podniesienie zarzutu potrącenia). Strona pozwana nie zgłosiła również żadnych roszczeń odszkodowawczych (ex delicto) w odniesieniu do rzekomych naruszeń art. 13 omawianej ustawy. Co więcej w odniesieniu do rzekomych naruszeń art. 13 ustawy pozwana nie wykazała również aby złożyła materialoprawne oświadczenie co do uchylenia się od skutków prawnych umowy, z powodu wad oświadczenia woli (art. 84–88 k.c.). (vide: T. Czech [w:] Kredyt konsumencki. Komentarz, wyd. III, Warszawa 2023, art. 11, art. 13)

Uzupełniając powyższe rozważania należy również dodać, że na aprobatę nie zasługiwała argumentacja pozwanej, w której wskazywała ona, że z tytułu przedmiotowej umowy solidarną odpowiedzialność ponosi również jej małżonek, względem którego ogłoszono upadłość zaznaczając jednocześnie, że wierzytelność z tytułu omawianej umowy prawdopodobnie została ujęta na liście wierzytelności.

W tym względzie wyjaśnienia wymaga, że uregulowana w art. 366 § 1 kc odpowiedzialność solidarna dłużników polega na tym, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna. Wybór ten jest uprawnieniem wierzyciela (powoda). (vide: Wyrok SN z 6.12.2000 r., III KKN 1352/00, LEX nr 51865.) Odpowiedzialność solidarna dłużników istnieje zaś w interesie wierzyciela, nie może więc on być zmuszony do prowadzenia procesu przeciwko wszystkim dłużnikom, jeżeli jest to sprzeczne z jego interesem, a zwłaszcza jeżeli powoduje zbędną zwłokę postępowania. (vide: Wyrok SN z 5.11.1966 r., II CR 387/66, OSNC 1967, nr 7-8, poz. 133.). Powyższe oznacza, że Kredytodawca (powód w niniejszej sprawie) może dochodzić należności z tytułu umowy kredytu niezależnie od E. R. oraz jej małżonka (w toku postępowania upadłościowego). Oznacza to, że ogłoszenie upadłości męża pozwanej nie stoi na przeszkodzie w prowadzeniu postępowania z jej udziałem i wydaniu wyroku w sprawie.

Odnosząc się na zakończenie do zarzutu nie wyczerpania w sposób dostateczny możliwości rozwiązania sporu na drodze pozasądowej, zaznaczyć jedynie wypada, że powołany przez pozwaną przepis art. 187 §1 pkt 3 k.p.c., nie rodzi po stronie powoda wymogu wcześniejszego (przed wytoczeniem powództwa) prowadzenia rozmów ugodowych, a jedynie wskazuje na wymóg formalny pozwu co do wskazania czy podejmowane były takie próby przed wytoczeniem powództwa. Strona powodowa dopełniła temu obowiązkowi zamieszczając w treści pozwu stosowną informację w tym przedmiocie (k. 6)

Mając na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzeczono w pkt 1 wyroku. O odsetkach orzeczono na podstawie z art. 481 §1 k.p.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zasądając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 18.887 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyła się kwota 5.400 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku, w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu), kwota 3.600 zł (z tytułu kosztów zastępstwa procesowego w elektronicznym postępowaniu upominawczym - art. 505 (37) § 2 k.p.c.) oraz kwota 9.887,00 zł z tytułu opłaty od pozwu.

Sędzia del. Agnieszka Onichimowska